

бѣше въ оустѣхъ та имѣ, и въ
спѣшкѣхъ те имѣ, който бѣха
подобны на змѣи, и имаха
главы: и съчѣхъ стрѣваха
зас.

20 И дрѹги те человекѣшъ,
който не имѣха ѿ тѣхъ ра-
ны, не покаахася ѿ дѣла та
на-свой те рѹцѣ, за да се не
поклонятъ на демони те,
и на идѣли те златни и грѣ-
варни и мѣдни и каменни
и дрѹвени, който не можатъ
ни то да глѣдатъ, ни то да
слышатъ, ни то да хѣдатъ.

21 И не покаахася ѿ оу-
бѣйства та си, ни то ѿ ма-
гїи те си (ѿ волшебства та
си), ни то ѿ влѣдѣтъ си,
ни то ѿ кражбѣхъ те си.

ГЛАВА I.

И видѣхъ дрѹгъ Ангелъ си-
ленъ който слѣзеше ѿ нево
то, и бѣше ѿвиколенъ ѿ оу-
блакъ, и дрѹга бѣше надъ гла-
ва та мѣ, и лице то мѣ бѣше
като слнцѣ, и нозѣ то мѣ
като столпове огненны.

2 И имаше въ рѹкѣхъ та си
дѣнѣ книжка разгжрна та.
и чдрїи си дѣсна та нога на
морѣ то, а мѣва та на зем-
лѣ та.

3 И извѣкасе съ голѣмъ
гласъ, като що реве лево: и
когато се извѣка, тогава
проговорѣха седмь тѣ грѣ-
мове со свой те гласове.

4 И когато седмь тѣ грѣ-

мове проговорѣха со свой те
гласове, дрѹзъ искахъ да пи-
шемъ (щото чѹхъ), но чѹхъ
гласъ ѿ нево то, който ми
говорѣше: запечѣтай това
щото говорѣха седмь тѣ
грѣмове, и не писѣвай го.

5 И Ангело, когото видѣхъ
че стоѣше на морѣ то и на
землѣ та, вдигна си рѹкѣ
та на нево то,

6 И заклесе въ сѣнобова,
който живѣе во вѣки вѣ-
ки въ, кѣйто ѣ создѣлъ не-
во то, и снчко то шото ѣ
на нѣа, и морѣ то, и снчко
то шото ѣ въ него, зашѣ
врѣме вѣке не ще да бжде:

7 Но въ дни те когато ще
да се извѣка седмьо Ан-
гелъ и ще да затрѣви, то-
чѣваще да се соверши чѣин-
ство то Бжїе, какъто шо
ѣ благовѣстїлъ чрезъ свой
те равнѣ прорѣцѣхъ те.

8 И гласо, когото чѹхъ ѿ
нево то че говорѣше съ мѣ-
не пакъ ми рече: иди та зе-
ми разгжната та книжка
(която ѣ въ рѹкѣхъ та на-
Ангелатъ, който стої на
морѣ то и на землѣ та).

9 И ѿидѣхъ ко Ангелъ и
рѣкохъ мѣ: дай ми книжка
та, и рече ми: земнѣ (а) та
а изаждь: и горчѣваще ти
бжде въ оутрѣба та, но въ
оустѣхъ та ти ще бжде сла-
да като медъ.

10 И зехъ книжка та ѿ